

[Sinnbeck.]

det synspunkt, som flere, ja, jeg tror alle ærede ordførere har fremført vedrørende spørgsmålet om bladdøden i Danmark.

Det må siges at være aldeles urimeligt, at man, efter at der sidste år blev pålagt pressen nye portoforhøjelser fordelt over 2 år, således at de små blade nu er i fuld gang med at søge at skaffe penge til dækning af den portoforhøjelse, der kommer til 1. april, allerede nu må forvente at få en ny portoforhøjelse pr. 1. januar 1964.

Vi har i dette høje ting hørt, hvorledes et medlem tidligere har spurgt den højt-ærede statsminister, hvad der kunne gøres for at prøve at modarbejde bladdøden. Der er rundt omkring i Danmark drøftet forskellige muligheder, men hele den danske presse har afvist tanken om, at der skulle gives statsstøtte til bladene. Jeg deler dette synspunkt, men det kan dog ikke være rimeligt, at denne gruppe blade stadig væk stilles vanskeligere.

Jeg må gøre det høje ting opmærksom på, at siden krigen er ikke færre end 60 selvstændige dagblade i Danmark gået ned, ramt af bladdøden. Det er rigtigt, at den byrde, man lægger på de små dagblade — den rammer nemlig særlig dér — denne gang ikke er så stor som sidst. Men forholdet er jo ganske enkelt det, at en portoforhøjelse på nogle få tusinde kroner for det enkelte dagblad kan komme til at betyde, at antallet af dagblade, der går ned — det drejer sig om 60 siden krigen — bliver større. Jeg må anmode om, at det udvalg, der bliver nedsat, også vil tage disse ting i betragtning og prøve på — da vi nu fik et forlig sidste år — i hvert fald ikke at medvirke til, at flere selvstændige opinionsblade skal rammes af bladdøden.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gerne indlede med at give tinget en undskyldning for en trykfejl, der har indsneget sig i lovforslagets bemærkninger, idet der i bemærkningerne til nr. 1, i det stykke, der indledes med ordene: „Portoen for brevforsendelser af vægt 250 g og derunder har ikke været forhøjet siden 1957“, skal stå 50 g og ikke 250 g.

I øvrigt skal jeg takke for den relative velvilje, der er kommet til udtryk fra de ærede ordførere, ja, faktisk fra alle sider

undtagen fra det ærede medlem hr. Iver Poulsen, hos hvem jeg ikke kunne spore nogen som helst velvilje over for det foreliggende lovforslag.

Det ærede medlem hr. Poul Nilsson var inde på spørgsmålet, om man nu kunne sige, at den fordeling af de forskellige forhøjelser, som lovforslaget tilsigter, var rigtig og retfærdig. Det er selvfølgelig altid et problem, som kan rejses, og ordførere fra andre partier har været inde på det samme problem; det er noget, man kan diskutere. Det er vel nok, når det kommer til stykket, sådan, at postvæsenet bedst er i stand til at vurdere, hvor forhøjelserne bør ligge. Postvæsenets folk er jo dem, der daglig har med disse ting at gøre, og som ved, hvordan de forskellige forsendelser bliver kritiseret for at koste mere eller mindre, og man skulle også uden videre mene, at postvæsenet havde det bedste erfaringsmateriale, når man skal i gang med at placere knap 40 mill. kr. i forhøjelser. Men derfor skal jeg ikke afvise, at det kan diskuteres, hvorvidt forhøjelsen skal ligge her eller dér, og jeg forstod, at bl. a. det ærede medlem hr. Erik A. Jensen mente, at man i højere grad skulle lægge portoforhøjelserne på tryksager. Det er selvfølgelig noget, der kan drøftes, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at herved rammer man i første række erhvervslivet og i højere grad, end man gør ved en almindelig brevportoforhøjelse. Men som sagt, det kan diskuteres, og det bliver der lejlighed til i det kommende udvalg.

Det ærede medlem hr. Poul Nilsson fremførte nogle interessante betragtninger med hensyn til, ja, man kan godt kalde det rationaliseringsbestrebelse inden for postvæsenet. Her er det jo sådan, som jeg tidligere har redegjort for i det høje ting, at vi med hensyn til motorisering af landpostbudrunder har indledt en udvikling, som ganske vist foreløbig former sig som et forsøg, men som vi fortsætter. Jeg gør dog i denne forbindelse opmærksom på — det vil jeg understrege, for at der ikke skal være nogen misforståelse — at det nok er en rationalisering i den forstand, at der bliver brug for færre postbude, ruterne kan blive længere, posten kan komme noget hurtigere ud, og man kan mange steder måske få 2 omdelinger, hvor man i dag kun har